

วิจารณ์หนังสือ

Book Review

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์พิสดาร คำสอนชั้นปริญญาโททางนิติศาสตร์

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์พิสดาร คำสอนชั้นปริญญาโททางนิติศาสตร์ พุทธศักราช 2478 โดยพระสารสาสน์ประพันธ์ (ชื่น จารุวัตร) จัดพิมพ์ครั้งแรกโดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง พิมพ์ซ้ำโดยสำนักพิมพ์วิญญูชน เมื่อ พ.ศ. 2554 ในชุดหนังสือดีในอดีต สืบคุณค่าวิชาการ หนังสือหนา 152 หน้า วิจารณ์โดย ศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร

หนังสือเล่มนี้โดยเนื้อหาเป็นคำอธิบายกฎหมายลักษณะหนี้ชั้นสูงที่ดีมากเล่มหนึ่ง ที่เป็นเช่นนั้นเพราะผู้เขียนเรียนกฎหมายจบทั้งในระบบคอมมอนลอว์และซีวิลลอว์ ผู้เขียนได้เนติบัณฑิตอังกฤษจากสำนัก Inner Temple เมื่อ พ.ศ. 2462 และได้ปริญญาเอกทางกฎหมายจากมหาวิทยาลัยปารีส เมื่อ พ.ศ. 2465 และได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดุษฎีมาลา เข็มศิลปวิทยา เมื่อ พ.ศ. 2467

น่าเสียดายตรงที่ว่าตำราชั้นดีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์กฎหมายดีที่สุดในประเทศไทย แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องในชั้นเรียงพิมพ์ ซึ่งเรื่องทำนองนี้คงไม่เกิดขึ้น ถ้าสำนักพิมพ์จะจัดหาคนช่วยตรวจสอบความถูกต้องต่าง ๆ ก่อนลงมือพิมพ์ออกจำหน่าย สำนักพิมพ์ได้เทียบคำที่ใช้เดิมกับคำที่ใช้ในปัจจุบันไว้ที่หน้า 9 โดยรักษาการสะกดแบบที่ผู้เขียนใช้ ซึ่ง

Advanced Civil and Commercial Law, Lecture Note for Master of Laws, B.E. 2478 by Pra Sarasasnarpun (Chuen Jaruvastra) published by Thammasat and Politics University reprinted by Vin-yoo-chon Press in B.E. 2554 in the series of good books of the past in furthering academic merits. This book has 152 pages. Reviewed by Professor P. HORAYANGKURA

The contents of this commentary on advanced obligations could not be less than splendid for its learned author studied both civil law and common Law. He got his English Law education at the Inner Temple in 1919 and a doctorate degree from Paris University in 1922. He got the supreme decoration for academic affairs in 1925.

It is really a pity that a good book published by the best law book publishing house in Thailand still have enough mistakes. This shall never happen should the press engage a capable proof-reader to verify prior to printing. The press try to give a comparison of the words used then

เป็นสิ่งที่ถูกต้องในการพิมพ์หนังสือเก่า

ผู้วิจารณ์ไม่อาจนำข้อผิดพลาดทั้งหมดมาแสดง แต่ขอเสนอเพียงบางส่วนเพื่อยืนยันความเห็นของผู้วิจารณ์

1. เชิงอรรถ 2 ตัว แอล หน้า “égalité” ต้องเป็นแอลตัวเล็ก ตัวพิมพ์ที่ใช้กลายเป็นตัวไอ (“I”)

2. ชื่อของ Salmond ผู้แต่งตำรา Jurisprudence ในบางที่ขาดตัว d หายไป

3. เชิงอรรถที่ 5 คำแรกควรสะกด Pas แปลว่า ไม่ แต่ที่ปรากฏเป็น Par ทำให้ผู้อ่านงุนงงอยู่นาน

4. ชื่อปริญญาผู้เขียนที่หน้า 151 คำว่า sciene คงทำตัว c ตกไป ที่ถูกต้อง science ซึ่งแปลว่าศาสตร์หรือความรู้ เรื่องนี้เป็นการพิมพ์พลาดในหน้า 152 สำนักพิมพ์ก็พิมพ์ได้ถูกต้อง

5. เชิงอรรถ 75 คำว่า Positif น่าจะเป็น positif

6. ที่เชิงอรรถ 62 ผู้เขียนคงพลาดที่ใช้ภาษาอังกฤษปนฝรั่งเศส แต่ผู้พิมพ์ก็ไม่ได้ให้สัญลักษณ์ว่างานเป็นเช่นนั้นเอง คือ (sic)

7. เชิงอรรถ 55 คำว่า Acts ที่ถูกควรเป็น Arts

8. เชิงอรรถ 71 ชื่อผู้เขียนตำรา ควรเป็นอย่างปรากฏในเชิงอรรถ 50

and now (see p. 9). The spelling is of the author. To keep the original one as used by the author is the proper way of reprinting old books.

The reviewer could not present all committed mistakes. The following are exemplary which substantiate his opinion.

1. The character “L” in front of the word égalité should be a lower case one not the character “I”

2. Salmond, the author of the book on Jurisprudence is often misprinted by leaving the character “d” aside.

3. At not 5. “Par” should be “Pas”, and absolutely not par, otherwise reader may be puzzled.

4. At p. 151 the word “sciene” should be “science” this could be a type error for at p. 152 the press printed it correctly.

5. At note 75 the character “P” should be lower case.

6. At note 62 the author must have slipped his pen by mingling French with English. Some how the printer did not signal by printing (sic) behind the passage.

7. At note 55 the correct word is “Arts” not “Acts” as appeared.

8. At note 71 the name of author should be as appeared in note 50.

ในกรณีของคำสอนนั้นปกติการจัดพิมพ์ต้องทำโดยรวดเร็ว ผู้เขียนเองมีการงานรัดตัวความผิดพลาดอาจมีอยู่บ้างท่านก็คงได้แก่ในการสอนนั่นเอง ซึ่งเป็นธรรมชาติของเรื่อง แต่ในแง่สำนักพิมพ์ก็ต้องตัดสินใจว่า จะทำอะไรบ้างหากประสงค์จะไม่แสดงอะไรเลยเพื่อให้เกียรติแก่ผู้ลืบลบ เช่นนั้น แต่ผู้วิจารณ์เห็นว่าน่าจะดีกว่ามากถ้าพบเห็นข้อผิดพลาดก็ใช้เชิงอรรถพิเศษอธิบายว่าที่ผิดพลาดคือส่วนใดและที่ถูกต้องควรเป็นเช่นไร ผู้เขียนเองหากยังมีชีวิตและพบว่าข้อผิดพลาดของตนได้รับการตีพิมพ์ซ้ำ โดยไม่มีการแสดงสิ่งที่ถูกต้องเลย ก็คงรู้สึกเสียใจไม่น้อยก็ต้องยืนยันว่าตนตั้งใจทำ

อันที่จริง สำนักพิมพ์วิญญูชนก็พยายามทำงานแล้ว แต่คราวหน้าขอให้ออกแรงอีกสักหน่อยก็จะดี สำนักธรรมศาสตร์เองก็คงใช้ว่าจะสิ้นคนดีไม่

ศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร
หัวหน้าสาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

In regular printing of lecture note, speediness is a must. Mistakes are acceptable. The busy author could correct them in the class. This is quite natural. But a printing press has to decide how it should go. Should it want to pay respect to the deceased author by keeping the original text the press should say so at the very beginning. In the reviewer's opinion it could be much better to give a note to any spotted mistake and also indicate the correct version. If the author have had the chance to see his mistakes repeated without any indication on the correct expression, he certainly would be regretful.

In fact the Vin-yoo-chon Press has exerted its role but next time if the reviewer could make a suggestion, try a bit harder. The riverside law school is certainly not short of capable hands.

Professor P. HORAYANGKURA
Chairperson of Business Law
Master of Laws Programme
Assumption University